22
20. febr.

Reglugjörð

fyrir

útbú Landsbankans á Ísafirði.

1. gr.

Samkvæmt lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885, 9. gr., er sett á stofn útbú frá Landsbankanum í kaupstaðnum Ísafirði. Starfsvið þess skal vera Vesturland vestan Bitru og Gilsfjarðar.

2. gr.

Stjórn og framkvæmd á störfum útbúsins hafa á hendi 2 menn, sem stjórn Landsbankans skipar, með 6 mánaða uppsagnarfresti, og eru þeir bókari og fjehirðir útbúsins. Hún ákveður, hvor þeirra skuli jafnframt vera framkvæmdarstjóri. Undirskript þeirra beggja þarf til þess að skuldbinda útbúið. Hún skipar og, með 6 mánaða uppsagnarfresti, eptirlitsmann, er skal hafa nákvæmt eptirlit með öllum störfum, bókun og reikningsfærslu útbúsins; stjórn þess skal hafa hann í ráðum með sjer, þegar um vandasöm mál eður stórar lánveitingar er að ræða. Honum ber að sannreyna, að minnsta kosti einu sinni í hverjum ársfjórðungi, að sjóður útbúsins og öll verðskjöl þess sjeu fyrir hendi.

3. gr.

Stjórn Landsbankans er yfirstjórn útbúsins og gefur hún starfsmönnum þess nákvæmar starfsreglur, sem þeim skal skylt að fara eptir í öllum greinum. Skal stjórn útbúsins láta stjórn Landsbankans í tje, eða manni, sem hún kann að setja fyrir sína hönd, allar þær skýrslur og upplýsingar, rekstri útbúsins viðkomandi, er heimtaðar verða.

4. gr.

Allan kostnað við rekstur útbúsins greiðir Landsbankinn og tekur einnig tekjur þær, er útbúið fær.

5. gr.

Stjórn útbúsins ákveður með samþykki stjórnar Landsbankans vinnutíma þess, og skal annast um, að almenningi verði birt, hvenær það er opið til afgreiðslu; skulu þá bókari og fjehirðir jafnan vera báðir viðstaddir.

6 gr.

Útbúið skal hafa tvær peningahirzlur. Aðalhirzlan skal vera svo gjör, að henni verði ekki lokið upp nema með tveim lyklum, sem ekki eru eins. Hefur bókari annan lykilinn að henni, en fjehirðir hinn. Þegar eitthvað er tekið útúr aðalhirzlunni, skal rita það í bók og fjehirðir kvitta fyrir, en bókari kvitta fyrir, þá er í hana er látið.

7. gr.

Fjehirði skal fengin önnur fjárhirzla, er hann geymir í það fje, sem hann hefir til daglegra þarfa útbúsins, og hefir hann einn lyklana að henni. Að jafnaði skal eigi geyma í henni meira fje en 5000 kr.

8. gr.

Öll áríðandi skjöl og bækur skal bókari láta inní eldtryggða skápa, þegar störfum er lokið dag hvern.

9. gr.

Bókari og fjehirðir útkljá í sameiningu þau mál, sem varða útbúið; greini þá á, skal eptirlitsmaðurinn kvaddur til; og ræður þá úrslitum atkvæði framkvæmdarstjóra, ef eptirlitsmaðurinn veitir því samþykki sitt. En þá skal þegar tilkynna stjórn Landsbankans úrslitin og málavexti.

10. gr.

Starfsmenn útbúsins skulu vinna stjórn Landsbankans eið að því, að þeir með árvekni og samvizkusemi skuli gegna störfum þeim, sem þeim eru falin, og ekki gjöra neinum óviðkomandi kunnugt um málefni útbúsins, nje segja frá viðskiptum einstakra manna við það.

11. gr.

Útbúið veitir bráðabirgðalán gegn trygging í fasteign með fyrsta veðrjetti; þó má í einstökum tilfellum veita lán gegn öðrum veðrjetti, ef sjerstakar ástæður mæla með því, þó svo að lánsupphæðin með fyrsta og öðrum veðrjetti tilsamans fari eigi fram úr helmingi virðingarverðs.

12. gr.

Til þess að geta fengið lán úr útbúinu gegn fasteignarveði þurfa öll hin sömu skjöl og skilríki, sem tilgreind eru í 12. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar fyrir Landsbankann, 8. apríl 1894.

13. gr.

Útbúið lánar fje gegn sjálfskuldarábyrgð tveggja eða fleiri manna, er stjórn þess álítur fullnægjandi; þó skal leitað samþykkis stjórnar landsbankans, þegar um stórlán er að ræða.

14. gr.

Útbúið lánar fje gegn handveði, svo sem arðberandi verðbrjefum og öðrum slíkum verðskjölum, er stjórn þess tekur gild. Veita má og lán gegn vátryggðum verzlunarvörum, sem eru geymdar undir lás og innsigli útbúsins.

15. gr.

Útbúið veitir lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, þegar þau skilríki eru fyrir hendi, sem tekin eru fram í 15. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar Landsbankans, þó skal stjórn Landsbankans í hvert sinn hafa veitt samþykki til lánveitingarinnar.

16. gr.

Útbúið getur veitt lán til prestakalla með skilyrðum þeim, sem ráðherrann ákveður, hafi stjórn Landsbankans veitt samþykki til þess.

17. gr.

Útbúið kaupir og selur víxla og ávísanir, hvort sem greiðslustaður þeirra er hjer á landi eða erlendis, útlenda peninga og þjóðbankaseðla og auðseld arðberandi verðbrjef. Einnig tekur það að sjer innheimtu víxla og ávísana.

18. gr.

Útbúið kaupir og selur bankavaxtabrjef veðdeildarinnar, og innleysir

22 20. febr. vaxtamiða þeirra, sem fallnir eru í gjalddaga. Bankavaxtabrjef, sem dregin hafa verið út til innlausnar og eru fallin í gjalddaga, skal útbúið jafnan innleysa annaðhvort með peningum, eða ávísun á Landsbankann.

19. gr.

Eptir því sem tök eru á, skiptir útbúið seðlum Landsbankans fyrir aðra seðla og fyrir gjaldgenga peninga.

20. gr.

Hver sá, er skuld á að greiða til Landsbankans, getur greitt hana til útbúsins; fær hann þá bráðabirgðarkvittun fyrir upphæðinni. Útbúið útvegar með fyrstu ferð frá Landsbankanum sundurliðaða kvittun fyrir upphæðinni.

21. gr.

Útbúið lánar ekki minni upphæðir en 50 kr., og getur heimtað alltað 1 árs vexti fyrirfram af lánum þeim, sem það veitir.

22. gr.

Útbúið lánar aldrei útá fasteign meira en helming virðingarverðs hennar. Útá húseignir lánar útbúið því að eins, að þær sjeu vátryggðar í ábyrgðarfjelagi, er stjórn Landsbankans tekur gilt, og hefir umboðsmann á Ísafirði.

23. gr.

Þeir er vilja fá lán úr útbúinu, skulu beiðast þess brjeflega, og geta þeir fengið eyðublöð undir slík brjef ókeypis hjá því. Aðeins munnlegt svar er gefið upp á slíka beiðni, og getur enginn, er synjað er um lán, heimtað, að honum sje gerð grein fyrir, hverjar ástæður sjeu til synjunarinnar.

24. gr.

Sjerhver skuldunautur útbúsins má greiða lán það, er hann hefir fengið, allt eða nokkurn hluta þess, áður en gjalddagi sá, sem ákveðinn er í skuldabrjefinu, er kominn, og fær hann þá endurgoldinn tiltölulegan hluta vaxta þeirra, er hann hefir fyrirfram greitt af upphæð þeirri, sem hann greiðir fyrir rjettan gjalddaga, en þó eigi hærri vexti en útbúið á þeim tíma gefur fyrir sparisjóðsinnlög, og því að eins, að rentuupphæðin nemi meiru en 3 kr.

25. gr.

Lán gegn fasteign, handveði eða sjálfskuldarábyrgð veitist eigi til lengri tíma en eins árs í senn.

26. gr.

Hvorki stjórnendur nje aðrir starfsmenn útbúsins mega sjálfir taka lán úr útbúinu, ábyrgjast lán úr því nje vera umboðsmenn annara við lántöku úr því.

27. gr.

Stjórn Landsbankans ákveður, hvernig hagað er bókun og reikningsfærslu útbúsins, þannig að jafnan sje auðvelt að kynna sjer fjárhag þess.

28. gr.

Útbúið tekur á móti fje í hlaupareikning, en um vexti af því fer eptir samningum við stjórn þess.

29. gr. 22

Sá er fje leggur í hlaupareikning, getur, ef hann óskar, fengið sjerstaka 20. febr.
viðskiptabók, er stjórn útbúsins löggildir, og greiðir hann 1 kr. fyrir hana. Hann getur ráðstafað fje því, er hann á í hlaupareikningi, eins og hann vill, hvort heldur tekið það út sjálfur eða ávísað öðrum, þótt viðskiptabók sje eigi sýnd í hvert skipti, en færa skal greiðsluna í viðskiptabókina, þegar hún í næsta skipti á eptir kemur í útbúið; skal þá bókari og fjehirðir rita nöfn sín við greiðsluna og er það full sönnun fyrir henni.

30. gr.

Sá sem vill hefja fje eða ávísa öðrum fje úr hlaupareikningi, án þess að viðskiptabók sje sýnd, skal nota til þess ávísanaeyðublöð, sem útbúið lætur mönnum í tje í þessu skyni. Skyldi framkoma fölsk hlaupareikningsávísun eða framsal, ber útbúið enga ábyrgð á skaða þeim, sem fjáreigandi kann að líða við það. Hið sama gildir þótt handhafi viðskiptabókar fái útborgað fje úr henni án lögheimildar.

31. gr.

Í ávísunum, sem gefnar eru útá innstæðu í hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind í tölustöfum og bókstöfum. Sje krónuupphæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en með bókstöfum, er útbúið ábyrgðarlaust, hvora upphæðina sem það borgar.

32. gr.

Heimilt er hverjum að sjá hlaupareikning sínn í útbúinu, svo og umboðsmanni hans, en óviðkomandi mönnum verða eigi gefnar neinar upplýsingar um hann.

33. gr.

Útbúið tekur við fje til ávaxta með sparisjóðskjörum, minnst 1 kr. í senn. En þó er það eigi skylt til að taka á móti stórfje, þegar stjórn þess álítur það óhagnað fyrir útbúið.

34. gr.

Þegar innstæðan nemur 5 krónum, reiknast vextir af henni frá næsta degi eptir að fjeð er lagt inn, þó eigi í minni pörtum en heilum aurum. Vextir reiknast til 31. desbr. ár hvert og leggjast þá þegar við höfuðstólinn. Af upphæðum, er nema 500 krónum eða þaryfir, er útbúið eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur en 2 mánuði inni.

35. gr.

Af fje því, sem útbúið ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það er menn óska eptir án uppsagnarfrests, þegar útbússtjórnin sjer sjer það fært, en heimta má, að upphæðum frá 300—800 kr. sje sagt upp með viku fyrirvara, og upphæðum þaryfir með 3 mánaða fresti. Án 3 mánaða uppsagnarfrests er útbúinu eigi skylt að borga meira en 1000 kr. á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók.

36. gr.

Þeim er í fyrsta sinni leggur fje inn með sparisjóðskjörum, er fengin viðskiptabók, er hann greiðir 25 aura fyrir. Fyrir innlögum og útborgunum

22 kvitta bókarinn og gjaldkerinn í viðskiptabókina, og er það full sönnun fyrir
20. febr. greiðslunni.

Það er eigi á ábyrgð útbúsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fje það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Í hvert skipti sem fje er lagt inn eða tekið út úr sparisjóði, skal það um leið vera ritað í viðskiptabókina. Vexti skal innfæra í viðskiptabækurnar, þegar þær næsta skipti eptir 14. janúar ár hvert eru sýndar í útbúinu. Útbússtjórnin löggildir viðskiptabækurnar.

37. gr.

Glatist viðskiptabók, ber eiganda að snúa sjer til útbússtjórnarinnar, er annast um að handhafa hennar verði stefnt samkvæmt 10. gr. bankalaga 18. septbr. 1885. Kostnaðinn greiðir eigandi.

38. gr.

Útbússtjórninni er heimilt að segja lausu fje, sem er á vöxtum í útbúinu með sparisjóðskjörum, með 12 vikna fresti. Skal annaðhvert rita uppsögnina í viðskiptabókina eða gefa út auglýsingu um hana, er sje birt í því blaði í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í; svo og einnig í blaði, er út kemur á Ísafirði.

Eptir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem uppsagt er.

39. gr.

Ef eigandi að innstæðufje hvorki leggur inn fje nje tekur út í 15 ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er skal birt með missiris fyrirvara á þann hátt, sem segir í 37. gr., skorað á eiganda að hirða fjeð. Gefi hann sig ekki fram áður en fresturinn er liðinn, er viðskiptabók hans ógild, en fjeð rennur ásamt vöxtum til útbúsins; þó má stjórn Landsbankans, ef rjettur eigandi gefur sig fram innan 5 ára, láta greiða honum fjeð að meira eða minna leyti, ef ráðherra Íslands leyfir.

40. gr.

Útbússtjórnin ákveður með samþykki Landsbankans, hve háa vexti skuli greiða af innlögðu fje með sparisjóðskjörum. Breytingar á vöxtum skal með 3 mánaða fyrirvara auglýsa 3 sinnum í röð í blaði því í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar eru birtar í, og einnig í blaði, er út kemur á Ísafirði.

41. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um eigur annara í sparisjóði.

42. gr.

Sá er tekið hefir allt útúr viðskiptabók sinni, eður hún er útskrifuð,

skal skila henni í útbúið, og sje hún útskrifuð, fær hann aðra bók ókeypis, ef hann vill halda viðskiptunum áfram. **22** 20. febr.

Reykjavík 17. febrúar 1904.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Samþykkist.

Í stjórnarráði Íslands, 20. febr. 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson,
settur.

Jón Hermannsson,
settur.

Auglýsing

23 7. marz

um

viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, hefir stjórnarráðið staðfest eptirritaðan viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað frá 18. septbr. 1900, saminn af bæjarstjórn Akureyrar og samþykktan af hlutaðeigandi amtmanni.

Aptan við 57. gr. komi svohljóðandi ákvæði:

Reykháfar og pípur, er leiða reyk úr húsum, mega þvíaðeins vera úr öðru en efni en steini, að bæjarstjórnin leyfi það, og ákveður hún þá, hve hátt sótaragjaldið skuli vera fyrir hreinsun á pípum þessum.

Viðauki þessi öðlast gildi 1. apríl 1904.

Í stjórnarráði Íslands, 7. marz 1904.

Í fjarveru ráðherrans

Kl. Jónsson,
settur.

Jón Magnússon,
settur.